

Mgr. Daniel Herman
ministr kultury

V Praze dne 27. dubna 2016
Č.j.: MK 10107/2016 OLP

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení § 152 a § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „správní řád“), jsem na základě podání ze dne 19. 2. 2015 (doplněno podáním ze dne 11. 3. 2015), které podala společnost Václavské náměstí 19, a.s., se sídlem Mostecká 12/49, 118 00 Praha 1, IČ: 267 54 592 (dále též „stavebník“ nebo „vlastník“), které obsahuje rozklad a zároveň podnět k zahájení přezkumného řízení, a to ve věci závazného stanoviska Ministerstva kultury č.j. MK 70015/2014 OPP ze dne 2. 2. 2015 (dále též „napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury“), kterým Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán na úseku státní památkové péče, rozhodlo k žádosti Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního a územního plánu (dále též „MHMP OST“) o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska podle ustanovení § 14 odst. 2 v souladu s § 14 odst. 3 a § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále též „památkový zákon“) v režimu ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, vydaného odborem kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „MHMP OPP“ nebo „MHMP OKP“) pod č.j. MHMP 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010 k záměru demolice objektů č.p. 1601/II, část č.p. 920/II, část č.p. 818/II, v k.ú. Nové Město, a realizace novostavby polyfunkčního objektu namísto odstraněných nemovitostí ležících na území památkové rezervace v hlavním městě Praze, a to v souvislosti s odvoláním účastníka územního řízení Milana Bryndy, nar. 7. 3. 1949, bytem Opletalova 922/8, Praha 1, zastoupeného JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, se sídlem Za Zelenou liškou 967/2b, 140 00 Praha 4 (dále též „odvolatel“) proti rozhodnutí o umístění stavby „novostavba polyfunkčního objektu včetně přípojek vody, plynu, a vedení kabelu VN elektro a slaboproudu Praha 1, Nové Město č.p. 1601, Václavské nám. 47 na pozemcích parc. č. 27, 28/4, 29/2, 59 pro stavbu hlavní, na pozemku parc. č. 2323/1 pro inženýrské sítě, s dočasným zábořem na pozemku 2306/1, v k.ú. Nové Město“, vydanému odborem výstavby Úřadu Městské části Praha 1 (dále též „ÚMČ Praha 1“) pod sp. zn. ÚMCP 1 135712/2012/VÝS-Hk-2/1601, č.j. ÚMCP1 076750/2013, ze dne 4. 9. 2013, směřujícímu, kromě jiného, proti obsahu závazného stanoviska MHMP OKP č.j. MHMP 851826/2009 z 24. 6. 2010, vydaného ve znění: „Navržené práce uvedené pod bodem A. (pozn.: upravuje demolici stávajících objektů č.p. 1601/II, část č.p. 920/II, část č.p. 818/II v k.ú. Nové Město) v rozsahu předložené projektové dokumentace „Nárožní dům Václavské nám. - Opletalova, dokumentace bouracích prací, kterou zpracoval Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné za podmínek 1. a 2. a navržené práce uvedené pod

bodem B. (pozn.: upravuje novostavbu polyfunkční budovy) v rozsahu předložené projektové dokumentace (DUR) „Nárožní dům Václavské náměstí-Opletalova, architektonická studie k územnímu rozhodnutí, varianta duben 2010“, kterou zpracoval Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné za podmínek 1. - 8.“, takto: Ministerstvo kultury postupem podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu mění závazné stanovisko formulované v rozhodnutí MHMP OKP č.j. MHMP 851826/2009 z 24.6.2010, tak, že jeho výrok zní: „Závazné stanovisko: Navržené práce uvedené pod bodem A. na první straně závazného stanoviska č.j. MHMP 851826/2009 z 24. 6. 2010, definující rozsah demolice stávajících objektů č.p. 1601/II, část č.p. 920/II, část č.p. 818/II, v k.ú. Nové Město, dle předložené projektové dokumentace „Nárožní dům Václavské nám. - Opletalova, dokumentace bouracích prací zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010“ a navržené práce uvedené pod bodem B. na první a druhé straně závazného stanoviska č.j. MHMP 851826/2009 z 24. 6. 2010 zajišťující umístění novostavby komerčně administrativního centra na místě demolovaných objektů v rozsahu předložené projektové dokumentace (DUR) „Nárožní dům Václavské náměstí - Opletalova, architektonická studie k územnímu rozhodnutí, varianta duben 2010“ zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010, jsou z hlediska zájmů státní památkové péče nepřípustné.“, jsem po projednání věci rozkladovou komisí, ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl

n á s l e d o v n ě :

I.

Podle § 152 odst. 4 a § 92 odst. 1 správního řádu se rozklad **z a m í t á**, neboť je **n e p ř í p u s t n ý**.

II.

Ve smyslu § 95 odst. 6 a § 152 odst. 3 správního řádu jsem ve zkráceném přezkumném řízení dle § 97 odst. 3, § 98 a § 149 odst. 5 správního řádu rozhodl takto:

A) Napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury č.j. MK 70015/2014 OPP ze dne 2. 2. 2015 se **z r u š u j e** v té části, kterou jím bylo z přípustného na nepřípustné změněno závazné stanovisko MHMP OPP č.j. MHMP 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010, a to v rozsahu navržených prací uvedených pod bodem A., které definují rozsah demolice stávajících objektů č.p. 1601/II, část č.p. 920/II, část č.p. 818/II, v k.ú. Nové Město, dle předložené projektové dokumentace „Nárožní dům Václavské nám. - Opletalova, dokumentace bouracích prací zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010“.

B) Napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury č.j. MK 70015/2014 OPP ze dne 2. 2. 2015 se **m ě n í** tak, že se jím podle § 149 odst. 4 správního řádu **p o t v r z u j e** závazné stanovisko MHMP OPP č.j. MHMP 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010, a to v rozsahu navržených prací uvedených pod bodem B., které zajišťují umístění novostavby komerčně administrativního centra na místě demolovaných objektů v rozsahu předložené projektové dokumentace (DUR) „Nárožní dům Václavské náměstí - Opletalova, architektonická studie k územnímu rozhodnutí, varianta duben 2010“ zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010“.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním, které obsahuje zároveň rozklad a podnět k zahájení přezkumného řízení, se stavebník domáhá toho, aby napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury bylo zrušeno a bylo potvrzeno závazné stanovisko MHMP OKP.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Ministerstvu kultury (dále též „MK“) byla dne 31. 12. 2013 doručena žádost odvolacího stavebního úřadu - Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního, sp.zn. S-MHMP 1561722/2013/SUP/Če ze dne 20. 12. 2013 podle § 149 odst. 4 správního řádu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska č.j. MHMP 851826/2009 z 24. 6. 2010 vydaného k žádosti vlastníka pozemků a na nich se nacházejících staveb k jeho záměru provést demolici objektů č.p. 1601/II, č.p. 920/II a část č.p. 818/II, všechny v k.ú. Nové Město, a realizovat novostavbu polyfunkčního objektu na místě odstraněných objektů.

Ministerstvo kultury v napadeném závazném stanovisku ze dne 2. 2. 2015 uvedlo následující popis vývoje řízení. Dne 21. 10. 2009 byla podána žádost k záměru demolice stávajících budov s tím, že na uvolněných pozemcích bude realizována stavba polyfunkční budovy. Odborná organizace státní památkové péče - Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hl. m. Praze (dále jen „NPÚ HMP“) zpracoval dne 1. 2. 2010 vyjádření podle § 14 odst. 6 památkového zákona, ve kterém popsal stavební vývoj a hodnotu předmětných nemovitostí. Záměr žadatele byl NPÚ HMP označen za vyloučený, s odkazem na to, že demolice a nahrazení objektů novostavbou byla odmítnuta tehdejší Památkovou radou NPÚ HMP z následujících důvodů. Při realizaci záměru by došlo k narušení prostorových vztahů; uliční trakt by pozbyl významu (dvorní trakt by nabyl stejné výraznosti), zamýšlená novostavba odsouvá do pozadí fasádu hotelu Jalta, demolice by způsobila úbytek památkového fondu památkové rezervace, nutnost zachování stávajících objektů 818/II a 1601/II, které jsou po generální rekonstrukci plně funkční, u objektu 920/II doporučila Památková rada zachování dochovaných průčelí včetně parteru, novostavba je nevhodně hmotově převýšena ve své dvorní části, návrh počítá s vyplněním původně volného dvorního prostoru, mění rovněž hmotové uspořádání uliční fronty Václavského náměstí včetně novotvaru vestavby převýšeného věžového nároží a narušuje tak jeho urbanistické dlouhodobé koncepce a historické architektonické vědomí klasického stavebního řádu místa provázaného ve všech dálkových pohledech.

Ministerstvo kultury pak v napadeném závazném stanovisku ze dne 2. 2. 2015 dospělo k závěru, že MHMP OPP se v závazném stanovisku z 24. 6. 2010 vůbec nevypořádal s popsány argumenty NPÚ HMP, jeho vyjádření opominul, námitky NPÚ HMP v závazném stanovisku nejsou vůbec uvedeny, natož komentovány a případně vyvráceny. Již tato skutečnost je důvodem ke změně závazného stanoviska v řízení vedeném podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu pro jeho nezákonnost, neboť odporuje ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Odůvodnění závazného stanoviska postrádá dále úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů. Naproti tomu se MHMP OPP zabýval obšírně námitkami žadatele, když do odůvodnění závazného stanoviska převzal celé stránky žadatelova vyjádření. V závazném stanovisku z 24. 6. 2010 došlo na základě doporučení Sboru expertů MHMP k odsouhlasení změněné projektové dokumentace bez toho, že by bylo předem vyžádáno písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče. Dřívější písemné vyjádření NPÚ HMP se vztahovalo k předchozí verzi projektové dokumentace. Došlo k porušení § 14 odst. 6 památkového zákona. Předmětné závazné stanovisko z 24. 6. 2010 bylo vydáno pouze dle § 14 odst. 2 památkového zákona, který se vztahuje na nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale leží v památkové rezervaci, v

památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny. MHMP OPP však rozhodoval i o části kulturní památky hotelu Jalta, respektive jeho dvorní části, bez toho, že by ve výroku použil ustanovení § 14 odst. 1 památkového zákona, které je nutné použít v případě obnovy kulturních památek. Z předchozího textu je zřejmé, že při vydání předmětného závazného stanoviska došlo k několika porušením právních předpisů, která neumožňují jeho potvrzení. Ministerstvo kultury nejprve rozhodnutím č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011 ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo závazné stanovisko z 24. 6. 2010 pro jeho nezákonnost podle ustanovení § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu a věc vrátilo MHMP OPP k dalšímu řízení. Na základě rozkladu vlastníka nemovitostí z 2. 2. 2011 proti rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011 po projednání rozkladovou komisí tehdejší ministr kultury rozhodnutí č.j. MK 323/2011 OPP ze dne 5. 1. 2011 zrušil a přezkumné řízení zastavil. V důsledku toho závazné stanovisko z 24. 6. 2010 zůstalo nezměněno a následně bylo použito jak v řízení předcházejícím vydání územního rozhodnutí odboru výstavby Úřadu MČ Praha 1 ze dne 4. 9. 2013, ve věci umístění novostavby polyfunkčního objektu, tak i v řízení předcházejícím vydání rozhodnutí odboru výstavby Úřadu MČ Praha 1 z 25. 9. 2013 o povolení odstranění stávajících objektů na dotčených pozemcích.

V souvislosti s výše popsaným přezkumným řízením Ministerstvo kultury v napadeném závazném stanovisku ze dne 2. 2. 2015 uvedlo, že v případě řízení probíhajících podle ustanovení § 149 odst. 4 a 5 správního řádu není věcně rozhodováno, jde jen o podkladová závazná stanoviska pro rozhodnutí stavebního úřadu, nelze proto namítat porušení zásady „res iudicata“, jak bylo učiněno zástupcem vlastníka dotčených nemovitostí v průběhu nynějšího vyřizování žádosti odvolacího stavebního orgánu (MHMP OST) podané ve smyslu ust. § 149 odst. 4 správního řádu. Ministerstvo kultury dále v napadeném závazném stanovisku ze dne 2. 2. 2015 konstatovalo, že v průběhu let 2011 až 2014 probíhala před stavebním úřadem Městské části Praha 1 a stavebním odborem MHMP řízení ohledně odstranění stávajících objektů č.p. 1601/II, č.p. 920/II a části č.p. 818/II v k.ú. Nové Město, a řízení o umístění novostavby polyfunkčního objektu. Proti územnímu rozhodnutí ÚMČ Praha 1 ze dne 4. 9. 2013 o umístění novostavby polyfunkčního domu bylo podáno k MHMP OST odvolání ze dne 11. 10. 2013. V současné době tedy nejsou řízení probíhající před stavebními úřady ukončena.

Ministerstvo kultury po seznámení se s předanými spisy shledalo, že za účelem vyrovnání se s protichůdnými výklady rozhodných skutečností podávanými ze strany orgánu státní správy na úseku památkové péče, odborné organizace památkové péče (NPÚ HMP) a stavebníka - vlastníka dotčených nemovitostí, je nezbytné obstarat vyjádření Generálního ředitelství NPÚ (dále „NPÚ GŘ“) k otázce přípustnosti realizace záměru nahradit stávající stavby ležící v pražské památkové rezervaci novodobým polyfunkčním domem, řešící novostavbu jako „dvanáctipodlažní monoblok s nosnou železobetonovou konstrukcí zastřešený plochou střechou“. Proto Ministerstvo kultury dne 6. 3. 2014 vyzvalo NPÚ GŘ jednak k posouzení závazného stanoviska z 24. 6. 2010, jednak k vyjádření ohledně možnosti jeho použití v územním řízení zakončeným vydáním rozhodnutí ze dne 4. 9. 2013 ve věci umístění novostavby polyfunkčního objektu. Za tím účelem byly NPÚ GŘ spolu s žádostí poskytnuty relevantní dokumenty ze spisu MHMP OPP. Dne 30. 6. 2014 obdrželo Ministerstvo kultury vyjádření NPÚ GŘ z 27. 6. 2014 obsahující závěr, že jak odstranění stávajících objektů, tak zamýšlená novostavba polyfunkčního domu, jsou z památkového hlediska věcně nepřijatelné. Uvádí se zde, že nepřijatelnost záměru jako celku je konstatována a zdůvodněna již ve vyjádření NPÚ HMP z 1. 2. 2010, které měl správní orgán vydávající posuzované závazné stanovisko k dispozici. NPÚ GŘ opřel svůj závěr o platné předpisy upravující ochranu památek v České republice, a dále o Úmluvu o ochraně světového

kulturního a přírodního dědictví a Úmluvu o ochraně architektonického dědictví Evropy, jimiž je Česká republika vázána. Jako hlavní důvody negativního postoje k záměru stavebníka jsou ve vyjádření NPÚ GŘ uvedeny: - dům č.p. 1601/II je architektonicky hodnotná stavba, která je součástí tamního prostoru; - jeho odstraněním by byly narušeny kompoziční vazby Václavského náměstí s cílem zdůraznění dominantního postavení budovy Národního muzea; - stavby navržené k odstranění požívají ochrany jako součást památkové rezervace, jejich demolice je nepřijatelná; - obě části záměru (demolice i novostavba) spolu souvisejí. Pokud není přípustné odstranění stavby, není přijatelná žádná jiná nová stavba na jejím místě; - navrhovaný polyfunkční dům je stavbou předdimenzovanou, jejíž architektonické řešení znehodnocuje prostorové kompoziční vazby Václavského náměstí, nevyhovuje nárokům daného prostředí“. NPÚ GŘ dále poukazuje na cíl sledovaný mezinárodními úmluvami o ochraně kulturního a architektonického dědictví, na smysl ochrany památkových rezervací a zón. V souvislosti s tím konstatuje, že použití předmětného závazného stanoviska je problematické také z důvodu, že bylo vydáno na základě podkladů, která předpokládají v pozdějším období zpřesnění a doplňování v návaznosti na nutné korigování z důvodu dodatečných změn projektu.

Podáním ze dne 5. 9. 2014 společnost Václavské náměstí 19, a.s., vyjádřila negativní stanovisko k závěrům ve vyjádření NPÚ GŘ z 27. 6. 2014. V textu výše uvedeného přípisu se uvádí: a) Ministerstvo kultury nebylo oprávněno požadovat vyjádření NPÚ GŘ; b) vyjádření zpracoval Ing. arch. Solař, který je podjatý ve smyslu § 14 správního řádu, z důvodu jeho členství v Domácí radě Klubu za starou Prahu, ... má osobní zájem na zastavení projektu (dle Ministerstva kultury případné zdůvodnění tohoto tvrzení chybí); c) právní rozbor NPÚ je irelevantní a nesprávný ... Ing. arch. Solař není kompetentní ... odvolávat se na předpisy a hodnotit památkový zákon, nařízení vlády č. 66/1971 Sb., Úmluvu o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví a Úmluvu o ochraně architektonického dědictví Evropy ... d) s odkazem na Úmluvu o ochraně architektonického dědictví Evropy, rozporuje závěr NPÚ GŘ ohledně nemožnosti demolice, zdůrazňuje, že závazné stanovisko z 24. 6. 2010 může sloužit jak pro odstranění budov, tak pro výstavbu nové budovy, protože je zcela zákonným podkladem pro územní řízení K podpoře svého stanoviska připojuje „Oponentní odborné posouzení Ing. arch. M. Kroulíka“ ze dne 3. 9. 2014, které údajně vyvrací tvrzení NPÚ GŘ uvedená v jeho vyjádření z 27. 6. 2014. V posudku Ing. arch. Kroulíka se uvádí, že hodnota domu č.p. 1601/II nebyla argumentačně prokázána, odkaz NPÚ GŘ na potřebu zdůraznění dominantnosti budovy Národního muzea je použit z důvodu nedostatku jiné argumentace prokazující nutnost zachování budovy. Dle názoru Ministerstva kultury tento text bez zdůvodnění odmítá, až znevažuje, názory jiných architektů a odborníků činných na úseku památkové péče, vyslovené v průběhu minulých let k otázce odstranění domu č.p. 1601/II, k.ú. Nové Město, a k umístění plánované novostavby na území Pražské památkové rezervace. Dle názoru Ministerstva kultury jde o exkurs do historie stavební činnosti v horní části Václavského náměstí, který zabírá podstatnou část posudku, je kompilací názorů publikovaných v odborné literatuře a pro daný případ je bez právního významu. Příloha k vyjádření společnosti Václavské náměstí 19, a.s., tedy posouzení Ing. arch. Miroslava Kroulíka, byla předána dne 11. 9. 2014 NPÚ GŘ s žádostí o komentář k jeho obsahu.

Ve vyjádření NPÚ GŘ z 18. 9. 2014 se uvádí: „Posudek zpracovaný panem Ing. arch. Miroslavem Kroulíkem dne 3. 9. 2014 nereaguje na argumentaci NPÚ, ale snaží se formálně zpochybnit relevantnost vyjádření. Neobsahuje žádné nové skutečnosti. Snaží se vyvolat dojem, že vyjádření NPÚ není zdůvodněné, respektive že je nesprávné či chybně zdůvodněné, ale tato tvrzení nejsou prokázána, protože argumentace posudku je mimoběžná se zdůvodněním předmětného odborného vyjádření. S ohledem na výše uvedené NPÚ GŘ neshledalo důvod pro přehodnocení svého vyjádření z 27. 6. 2014. Navrhovanou demolici

považuje nadále z hlediska veřejného zájmu na zachování architektonického dědictví České republiky a závazku České republiky zajistit na svém území ochranu a zachování kulturního dědictví podle Úmluvy o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví za nepřijatelnou. Z nepřijatelnosti demolice domu čp. 1601/II vyplývá nepřijatelnost novostavby na jeho místě.... Předmětem žádosti Ministerstva kultury nebylo primární posouzení záměru, ale vyjádření k závaznému stanovisku z 24. 6. 2010. ... konstatoval kulturní hodnotu domu a skutečnost, že se přezkoumávané závazné stanovisko nevypořádalo z argumentací písemného vyjádření odborné organizace a že v odůvodnění zcela chybí rozbor památkových hodnot objektů navržených k demolici a vypořádání se s otázkou, zda je s ohledem na smysl právní ochrany Pražské památkové rezervace a závazky, které Česká republika přijala přistoupením k Úmluvě o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, demolice přípustná ... Dům čp. 1601/II považujeme za architektonicky hodnotnou stavbu navrženou a posléze upravenou významnými architekty, která se spolupodílí na kulturně historických hodnotách Pražské památkové rezervace a tvoří zažitou a plně funkční součást prostoru Václavského náměstí. ... připomínáme význam, který má tato budova v kompozičních vazbách Václavského náměstí ... S ohledem na její vlastní hodnotu, urbanistickou kompozici Václavského náměstí a právní ochranu, kterou požívají stavby na území památkové rezervace, je podle našeho názoru její demolice z hlediska památkové péče nepřijatelná“. Smyslem právního institutu rezervace (památkové i přírodní – jde o princip) je zachování existujících hodnot, nikoliv jejich nahrazování jinými hodnotami... Likvidace hodnotného domu ... je v přímém rozporu se smyslem památkové ochrany historického jádra Prahy.... hodnocení vlastní architektonické kvality domu odborné organizaci památkové péče takové hodnocení přísluší z podstaty její působnosti. Toto hodnocení je podporováno i dalšími nezávislými autoritami, jmenovitě autoritou Ústavu dějin umění AV ČR (Umělecké památky Prahy) a reprezentativními zástupci odborné veřejnosti. ... Hodnoty, které je žádoucí při péči o historická města uchovat, jsou vyjmenovány např. v čl. 2 Washingtonské charty (Mezinárodní charta pro záchranu historických měst, ICOMOS, Washington 1987). Podrobně jsou rozebrány v metodice „Principy památkového urbanismu“ Karel Kuča, Věra Kučová, Praha 2000. ... Václavské náměstí v podobě dané transformací první republiky je nedílnou součástí prohlášené památkové rezervace a zapsané na seznam UNESCO. To však neznamená, že by tento trend měl pokračovat, tj. že je přípustné překračovat prvorepublikovou výškovou regulaci. Z tohoto hlediska návrh novostavby jednoznačně nevyhovuje.“

Následně Ministerstvo kultury vydalo napadené závazné stanovisko ze dne 2. 2. 2015, v jehož odůvodnění uvedlo následující hodnotící závěry: Ministerstvo kultury konstatuje, že MHMP OPP při vypracování posuzovaného závazného stanoviska nedostatečně vyhodnotil dopad navrhovaného odstranění stavby na skutečnost, že objekt je umístěn v pražské památkové rezervaci, a v důsledku toho nesprávně posoudil spisový materiál. Text závazného stanoviska kromě toho postrádá řádné zdůvodnění odklonu správního orgánu od zákonem požadovaného vyjádření odborné organizace památkové péče, zde NPÚ HMP, ze dne 1. 2. 2010. Toto závažné pochybení bylo jedním z důvodů, proč Ministerstvo kultury zrušilo závazné stanovisko z 24. 6. 2010 již dne 5. 1. 2011 v rámci přezkumného řízení. Správnost posouzení ze strany NPÚ MHMP byla potvrzena oběma vyjádřeními NPÚ GŘ pořízenými v současném řízení probíhajícím podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu k žádosti MHMP OST v souvislosti s vyřizováním odvolání proti rozhodnutí ÚMČ Praha 1 ze dne 4. 9. 2013 o umístění novostavby polyfunkčního domu. K podání společnosti Václavské náměstí 19, a.s., ze dne 5. 9. 2014 Ministerstvo kultury konstatuje, že při vyřizování žádosti podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu posuzuje orgán nadřízený dotčenému správnímu orgánu, jehož závazné stanovisko bylo v rámci odvolání proti konečnému rozhodnutí napadeno, a to jak zákonnost závazného stanoviska, tak i jeho věcnou správnost. Za tím účelem shromažďuje podklady, které byly použity v předcházejícím řízení, a také případné

další, které mu pomohou objasnit věc v celém rozsahu. Je proto třeba odmítnout názor společnosti Václavské náměstí 19, a.s., projevový v její replice ze dne 5. 9. 2014, podle kterého Ministerstvo kultury „nebylo oprávněno požadovat vyjádření NPÚ GŘ“. S odkazem na ustanovení § 14 správního řádu vznesená námitka podjatosti Ing. arch. Solaře - zpracovatele vyjádření vyžádaného Ministerstvem kultury od NPÚ GŘ, není důvodná. Ustanovení § 14 správního řádu se vztahuje pouze na správní úředníky, mezi které zaměstnanci odborné organizace památkové péče nepatří (NPÚ není správním orgánem). Námitka pod bodem c) není na místě, neboť odborná organizace památkové péče - NPÚ (její pracovníci) je příslušná k takovému hodnocení, včetně posouzení konkrétních okolností z pohledu platných předpisů na úseku památkové péče a s odkazy na mezinárodní úmluvy vztahující se k řešenému případu. Ministerstvo kultury porovnálo rovněž závěry obsažené ve vyjádřeních NPÚ GŘ z 27. 6. 2014 a 18. 9. 2014 s posudkem připojeným k podání společnosti Václavské náměstí 19, a.s., komentovanému v předcházejícím odstavci (pozn. Ministerstva kultury: Ing. arch. Miroslav Kroulík není uveden v seznamu architektů zabývajících se historickými budovami, informace o jeho osobě lze dohledat pouze v rejstříku ekonomických subjektů ARES, kde se v předmětu činnosti uvádí: Provádění staveb, jejich změn a odstraňování, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, zprostředkovatelská činnost v oblasti stavebnictví, projektová činnost ve výstavbě; ve veřejných databázích absentuje jakákoli zmínka o jím zpracovaných projektech a případné publikační činnosti specializující se na památkově chráněné stavby). Posudek Ing. arch. Miroslava Kroulíka ze dne 3. 9. 2014, vypracovaný na základě zadání subjektu usilujícího o odstranění dotčených objektů, Ministerstvo kultury ohodnotilo jako účelový a nezpůsobilý vyvrátit závěry odborné organizace pověřené mj. k podávání posudků do řízení probíhajících před orgány státní správy na úseku památkové péče. Změna odvoláním napadeného závazného stanoviska je důsledkem zjištění, že použití závazného stanoviska z 24. 6. 2010 pro účely řízení vedeného stavebním orgánem je vyloučeno pro nerespektování základních principů památkové ochrany. Ministerstvo kultury došlo k závěru, že jak navrhovaná demolice současných staveb, tak realizace novostavby, je z hlediska památkové péče neakceptovatelná.

Na základě výše uvedených skutečností Ministerstvo kultury vydalo dle § 149 odst. 4 správního řádu závazné stanovisko č.j. MK 70015/2014 OPP ze dne 2. 2. 2015, kterým změnilo z přípustného na nepřípustné závazné stanovisko MHMP OPP č.j. S-MHMP 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010. Závazné stanovisko č.j. MK 70015/2014 OPP ze dne 2. 2. 2015 obsahuje následující poučení: Rozhodnutí o vydání závazného stanoviska podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu není ve smyslu tohoto předpisu rozhodnutím zakládajícím práva a povinnosti, ale jde o úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, jehož obsah je pro výrokovou část meritorního správního rozhodnutí závazný. Vzhledem k tomu, že plní pouze funkci jednoho z podkladů pro vydání správního rozhodnutí, nelze závazné stanovisko napadnout samostatným opravným prostředkem.

Shora citované závazné stanovisko Ministerstva kultury č.j. MK 70015/2014 OPP ze dne 2. 2. 2015 napadla společnost Václavské náměstí 19, a.s. podáním ze dne 19. 2. 2015 (doplněno podáním ze dne 11. 3. 2015), které obsahuje rozklad a zároveň podnět k zahájení přezkumného řízení. Toto podání z 19. 2. 2015 obsahuje následující odůvodnění:

Závazné stanovisko napadáme pro jeho nezákonnost i věcnou nesprávnost, a to zejména z následujících důvodů: a) Závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 6. 2010 není v rozporu se zájmy státní památkové péče; b) Za účelem vydání závazného stanoviska Ministerstvo kultury nebylo povinno ani oprávněno požadovat od Národního památkového ústavu vyjádření k závaznému stanovisku; c) V rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu, nám

nebyla poskytnuta možnost vyjádřit se k podkladům závazného stanoviska, konkrétně k vyjádření NPÚ GŘ z 18. 9. 2014 k oponentnímu odbornému posouzení Ing. arch. M. Kroulíka, které si Ministerstvo kultury vyžádalo jako podklad pro závazné stanovisko; d) Ministerstvo kultury již jednou závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 6. 2010 přezkoumávalo a v rámci tohoto přezkumu nebylo toto závazné stanovisko zrušeno; vydání závazného stanoviska tedy bránila překážka věci rozhodnuté. Jsme přesvědčeni, že závazné stanovisko obsahuje nesprávné poučení o nemožnosti podat řádný opravný prostředek. Pokud by však ministr kultury přesto dospěl k závěru, že proti závaznému stanovisku není možné podat rozklad, navrhuje, aby v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 a § 94 a násl. správního řádu ohledně závazného stanoviska zahájil přezkumné řízení, a to na základě důvodů uvedených v tomto rozkladu a jeho následném doplnění. Upozorňujeme, že v rámci řízení o vydání závazného stanoviska a jemu předcházejících řízeních vedených Ministerstvem kultury v souvislosti s budovou Václavské náměstí 47 došlo opakovaně k překročení zákonných lhůt pro vydání rozhodnutí podle správního řádu. Tento postup zakládá odpovědnost České republiky – Ministerstva kultury za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb. V důsledku uvedeného nesprávného úředního postupu naší společnosti, jakož i dalším společností v rámci skupiny Flow East, vznikla škoda způsobená odkladem realizace záměru povoleného závazným stanoviskem MHMP OPP z 24. 6. 2010. Tato škoda již v současné době činí více než několik desítek milionů korun a neustále narůstá. Nedojde-li ke zrušení závazného stanoviska na základě tohoto rozkladu, budeme nuceni přistoupit k vymáhání způsobené škody.

Podání ze dne 11. 3. 2015, kterým je doplněno podání ze dne 19. 2. 2015 (rozklad a zároveň podnět k zahájení přezkumného řízení), obsahuje následující odůvodnění:

Závazné stanovisko z 2. 2. 2015 obsahuje nesprávné poučení o tom, že proti němu není možné podat opravný prostředek. Uvedené poučení je zjevně v rozporu se základními principy demokratického právního státu (zejména s článkem 36 Listiny základních práv a svobod), protože odnímá dotčené osobě právo podat opravný prostředek. Principy relevantní pro správní řízení jsou uvedeny v § 2 - 8 Správního řádu. Poučení rovněž porušuje téměř všechny základní zásady správního řádu (tj. § 2 odst. 1,2,3 a 4, § 3 a § 4 odst. 4). Tyto zásady se aplikují dokonce i v případech, kdy je aplikace správního řádu výslovně vyloučena (§ 177 odst. 1 správního řádu). Proto musí být tyto zásady použity i v tomto řízení. Jak již judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. 2 Afs 207/2005-55 ze dne 27. 7. 2006: „...v pochybnostech o tom, zda určitý úkon může být předmětem přezkumu (a to nejen soudního, ale i přezkumu v rámci řízení dle daňového řádu), či nikoliv, je vždy zapotřebí se přiklonit k závěru, že jej přezkoumat lze“.

V závazném stanovisku z 2. 2. 2015 Ministerstvo kultury uvádí, že závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 6. 2010 je v rozporu se zájmy státní památkové péče. K tomuto závěru Ministerstvo kultury dochází v zásadě jen automatickým ztotožněním se s názory NPÚ, zejména s vyjádřením NPÚ GŘ k závaznému stanovisku MHMP OPP z 24. 6. 2010. Ministerstvo kultury nebylo povinno ani oprávněno požadovat vyjádření od NPÚ a porušilo správní řád již tím, že si vyjádření vyžádalo. Navíc, jak jsme již uváděli, závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 10. 2010 je plně v souladu se zájmy státní památkové péče. V úvodu vyjádření NPÚ GŘ prohlašuje, že není kompetentní k rozboru právní stránky případu. Jeho právní rozbor ve vyjádření je zcela irelevantní (nekvalifikovaný) a Ministerstvo kultury jej vůbec nemělo brát v potaz. Dále, protože odvolání pana Bryndy nerozporuje povolení demolice, ale jen stavební povolení vydané Stavebním úřadem pro Prahu 1, jakákoliv argumentace NPÚ týkající se demolice předmětné budovy je rovněž bez významu. Ve vyjádření NPÚ prohlašuje, že demolice budovy je v rozporu s nařízením vlády, neboť

nezachovává podstatné části dotčené budovy. Ust. § 3 písm. a) nařízení vlády nestanoví obecný zákaz demolice v rámci Pražské památkové rezervace, ale pouze upravuje určité podmínky pro rekonstrukční práce příslušných budov. Ze samotné podstaty je tak zřejmé, že zbourání nemůže cílit na zachování podstatných částí příslušných budov. Jakákoliv demolice v rámci Pražské památkové rezervace musí být detailněji vyhodnocena. Nepochybně existují situace, kdy jsou demolice dokonce nevyhnutelné (např. z důvodu ochrany bezpečnosti lidí při špatném technickém stavu budovy). Nařízení vlády proto nemůže obecně zakázat (a ani tak nečiní) demolice v Pražské památkové rezervaci. NPÚ GŘ dále zdůrazňuje, že § 14 odst. 3 památkového zákona požaduje, aby podmínky závazného stanoviska byly založeny na současném stavu poznání kulturně historických hodnot, aniž by uvedl důvody, v čem je závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 6. 2010 v rozporu s tímto ustanovením. Závazné stanovisko MHMP OPP je zcela v souladu s památkovým zákonem. Obsahuje řádné odůvodnění a podmínky v něm vyjádřené jsou založeny na současném stavu poznání kulturně historických hodnot – viz strany 11 – 15 závazného stanoviska. NPÚ GŘ dále tvrdí, že demolice předmětné budovy (potvrzena závazným stanoviskem MHMP OPP) je v rozporu s Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy a Úmluvou o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, neboť podle těchto úmluv je Česká republika povinná chránit své kulturní/architektonické dědictví. Takové prohlášení bezdůvodně absolutizuje ochranu podle mezinárodních smluv a jako takové je nepodložené a nepravdivé. Ani jedna z úmluv obecně nezakazuje demolice kulturního/architektonického dědictví. Naopak jejich existenci předpokládají a stanoví, že takové demolice musí být sděleny příslušným správním orgánům. Výše uvedené mezinárodní úmluvy byly implementovány do českého právního řádu příslušnými stavebními předpisy, např. stavebním zákonem, památkovým zákonem atd. Podle těchto právních předpisů musí být stavební práce v rámci Pražské památkové rezervace schváleny příslušným stavebním povolením/povolením k odstranění stavby na základě předchozího závazného stanoviska příslušného správního orgánu. V našem případě byly tyto zákonné podmínky splněny. V části 4 vyjádření NPÚ GŘ je dále uvedeno, že užití závazného stanoviska MHMP OPP v rámci stavebního řízení je právně problematické. Závazné stanovisko MHMP OPP výslovně říká, že bylo vydáno jak pro demolici budovy, tak i pro výstavbu nové budovy. Z toho důvodu bylo zcela zákonným podkladem pro územní řízení, což také potvrzuje sdělení Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 7. 2013, sp. zn.: S-MHMP 851826/2009. V návaznosti na údajnou památkovou hodnotu předmětné budovy a nesoulad nové budovy s památkovými předpisy odkazujeme na odborná posouzení, která jsme již dříve založili do spisu ministerstva, včetně odborného posudku Ing. Arch. M. Kroulíka. Ministerstvo kultury se s výše uvedeným vyjádřením NPÚ GŘ v závazném stanovisku z 2. 2. 2015 ztotožnilo, aniž by na základě vlastního správního uvážení uvedlo jakékoliv relevantní důvody pro nezákonnost závazného stanoviska MHMP OPP.

Dále zdůrazňujeme, že vyjádření NPÚ GŘ vypracoval Ing. arch. M. Solař, který je členem Domácí rady (statutárního orgánu) Klubu Za starou Prahu, a to po dobu delší než tři roky. Je všeobecně známo, že Klub dlouhodobě aktivně podniká kroky k zastavení projektu schváleného závazným stanoviskem, a to tím, že ovlivňuje veřejné mínění a rozhodování příslušných správních orgánů. Např. v roce 2013 Klub organizoval petici proti demolici (jež byla schválena závazným stanoviskem MHMP OPP), internetové stránky Klubu obsahují samostatnou sekci, v níž Klub aktivně vystupuje vůči demolici atd. Je tedy zřejmé, že Ing. arch. Solař má osobní zájem na zastavení našeho záměru z důvodu jeho členství ve statutárním orgánu Klubu a s tím spojenou povinností loajality ke Klubu podle § 159 odst. 1 občanského zákoníku. Pan Solař je podjatý ve smyslu § 14 správního řádu, proto Ministerstvo kultury nemělo k vyjádření NPÚ GŘ přihlížet. V rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu nám nebyla poskytnuta možnost vyjádřit se k podkladům závazného stanoviska z 2. 2. 2015. Na vyjádření NPÚ GŘ jsme reagovali prostřednictvím dopisu ze dne 5. 9. 2014. Ministerstvo

kultury následně zaslalo naši reakci společně s oponentním posudkem Ing. Arch. Miroslava Kroulíka zpět na NPÚ GŘ a vyžádalo si jeho dodatečné vyjádření. Jak je uvedeno v závazném stanovisku z 2. 2. 2015, Ministerstvo kultury dne 23. 9. 2014 obdrželo dodatečné vyjádření NPÚ GŘ, kterým reagovalo na oponentní odborný posudek. Toto dodatečné vyjádření NPÚ GŘ nám však nebylo poskytnuto.

Ministerstvo kultury již jednou závazné stanovisko přezkoumávalo a v rámci tohoto přezkumu nebylo závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 6. 2010 zrušeno ani změněno; vydání rozhodnutí tedy bránila překážka věci rozhodnuté - ústavně garantovaná zásada res iudicata – překážka věci rozhodnuté a zásada ne bis in idem („ne dvakrát o tomtéž“) - viz nálezn Ústavního soudu zn. II. ÚS 1500/08. Závazné stanovisko bylo již před vydáním rozhodnutí přezkoumáváno ministerstvem. Dne 5. 1. 2011 ministerstvo vydalo rozhodnutí č.j. MK 323/2011 OPP, kterým závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 6. 2010 zrušilo. Proti uvedenému rozhodnutí jsme podali rozklad a následně ministr kultury dne 23. 5. 2011 vydal rozhodnutí č.j. MK 27601/2011 OLP, kterým rozhodnutí Ministerstva kultury zrušil a přezkumné řízení zastavil a závazné stanovisko MHMP OPP tak zůstalo v platnosti. Tvrzení Ministerstva kultury v závazném stanovisku z 2. 2. 2015 o tom, že ve výše uvedeném řízení nebylo věcně rozhodováno a proto nemůže být porušení zásady res iudicata namítáno, je nesprávné. Obsah závazného stanoviska MHMP OPP zjevně zasahuje do práv a povinností účastníků řízení a Ministerstvo kultury o závazném stanovisku MHMP OPP věcně rozhodovalo. Ministerstvo kultury mělo závazné stanovisko MHMP OPP potvrdit (ne změnit) bez dalšího přezkumu a průtahů ve věci. Závazné stanovisko z 2. 2. 2015 je nezákonné ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 82/1998 Sb. a jeho vydání povede k nezákonnému zrušení územního rozhodnutí. Navíc, pokud Ministerstvo kultury nyní tvrdí, že závazné stanovisko je v rozporu se zájmy památkové péče, pak Ministerstvo kultury (ministr kultury) nemělo samo závazné stanovisko MHMP OPP z 24. 6. 2010 ponechat v platnosti v rámci dřívějších přezkumných řízení. Výše uvedená škoda vzniklá v důsledku nesprávného úředního postupu a vydání nezákonného závazného stanoviska z 2. 2. 2015 sestává zejména z: 1) Nákladů vynaložených v důsledku legitimních očekávání, kdy vydáním závazného stanoviska MHMP OPP z 24. 6. 2010 naše společnost nabyla legitimní očekávání, že její rozsáhlé investice do projektu nebudou zmařeny. V případě zrušení územního rozhodnutí by společnosti patřící do skupiny Flow East utrpěly škodu spočívající v přímých nákladech realizace projektu ode dne vydání závazného stanoviska ve výši 176.285.278,- Kč; 2) Ušlého zisku na nájemném, tj. rozdíl mezi příjmem z nájemného, kterého nyní dosahujeme pronájmem nebytových prostor v nemovitosti, a nájemného, kterého bychom dosahovali z projektu. V přepočtu na jednotlivé dny tedy dochází každým dnem prodlení s dokončením projektu ke vzniku ušlého zisku v majetkové sféře naší společnosti ve výši 212.000,- Kč; 3) Nenavýšení hodnoty nemovitosti, kdy dokončením projektu by došlo k zásadnímu zhodnocení majetku naší společnosti. Využitím metody diskontovaných peněžních toků projektu byla stanovena jeho hodnota na 143.406.918,- EUR (přibližně 3.932.217.692,- Kč). Po odečtení uvedených nákladů vychází čistá hodnota nové budovy jako částka 71.637.386,- EUR, tedy přibližně 1.963.580.750,- Kč. O tuto částku se zhodnotí majetek společnosti v případě dokončení projektu. Naopak zmařením projektu vznikne skupině Flow East v uvedené částce škoda ve formě ušlého zisku; 4) Další škodou, která by vznikla v majetkové sféře naší společnosti, je snížení hodnoty sousedního pozemku Opletalova 3 a na něm umístěné stavby. Nabývací cena za tuto nemovitost ve výši 12.400.000,- EUR odpovídala záměru vystavět na převáděném pozemku projekt. Nemožností realizace projektu by došlo ke snížení ceny této nemovitosti až na cenu ve výši cca 4.400.000,- EUR. Naší společnosti by tedy nemožností realizace projektu vznikla další škoda ve výši přibližně 8.000.000,- EUR, tj. 219.280.000,- Kč.

Pokud by ministr kultury přes výše uvedené dospěl k závěru, že proti rozhodnutí není možné podat opravný prostředek, navrhuje, aby v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 a § 94 a násl. správního řádu ohledně závazného stanoviska z 2. 2. 2015 zahájil přezkumné řízení, a to na základě stejných důvodů uvedených v tomto odůvodnění.

V souladu s § 152 a § 94 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem a podnětem napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladu a podnětu uvedeným.

Nejprve jsem se zabýval otázkou přípustnosti podaného rozkladu proti závaznému stanovisku. Připomínám, že jak je ostatně konstatováno v Závěru č. 71 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 15. 12. 2008, že podle § 149 odst. 4 správního řádu pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který závazné stanovisko vydal. Správní řád tudíž připouští odvolací námitky proti závaznému stanovisku. Odvolání směřuje proti rozhodnutí podmíněnému závazným stanoviskem, nikoliv proti závaznému stanovisku samotnému.

Podotýkám, že rozkladem napadené závazné stanovisko ze dne 2. 2. 2015 je úkon, který není samostatným rozhodnutím. To znamená, že není rozhodnutím ve smyslu § 9 a § 67 odst. 1 správního řádu, kterým se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo kterým se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, neboť nemá popsané právní účinky. Z toho vyplývá, že vzhledem k § 9 správního řádu nelze závazné stanovisko vydávat postupem podle části druhé a třetí správního řádu. Na základě § 158 odst. 1, resp. § 177 odst. 2 správního řádu se tedy bude při vydávání závazného stanoviska postupovat podle části čtvrté správního řádu. Odvolání (resp. rozklad) je právní institut, který slouží jako prostředek ochrany práva aplikovatelný za situace, kdy účastník (§ 27 a § 28 správního řádu), jehož se správní řízení týká, má za to, že rozhodnutí vydané v rámci určitého správního řízení nespĺňuje předpoklady požadované správním řádem. V daném případě však Ministerstvo kultury nevydávalo rozhodnutí ve věci ve smyslu správního řádu, proto je rozklad proti závaznému stanovisku ze dne 2. 2. 2015 nepřípustný. K tomu viz např. právní větu publikovanou v Závěru Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu č. 122/2013 ze dne 22. 3. 2013 a k němu přijatý dodatek ze dne 25. 10. 2013 ve znění: „... Pokud se závazné stanovisko, které je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí, a nikoli samotným rozhodnutím, ruší nebo mění, správní orgán o tom vydává rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se však nelze odvolat.“ Uvedený právní názor se dále opírá mimo jiné rovněž o dále uvedené výklady: Usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 2 As 75/2009-113 ze dne 23. 11. 2011 a závěry č. 31 a 71 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu.

Mám tak za to, že z výše uvedeného vyplývá, že odvoláním (rozkladem) lze napadnout pouze rozhodnutí správního orgánu (zde stavebního úřadu), jemuž slouží závazné stanovisko jako podklad. Odvoláním (rozkladem) proto nelze napadnout závazné stanovisko, kterým bylo dle § 149 odst. 4 správního řádu na základě odvolání změněno závazné stanovisko, které bylo podkladem pro vydání prvoinstančního správního rozhodnutí. Podaný rozklad je proto nepřípustný ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu a nezbývá ho než zamítnout tak, jak je učiněno v I. výrokové části tohoto rozhodnutí.

Dále konstatuji, že závazné stanovisko vydané podle § 149 odst. 4 správního řádu sice nelze napadnout rozkladem, nicméně jej lze přezkoumat postupem dle § 149 odst. 5 správního řádu. Proto jsem zkoumal, zda jsou ve věci napadeného závazného stanoviska Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015 dány důvody pro jeho zrušení či změnu v přezkumném řízení dle §

149 odst. 5 správního řádu, a to zejména s přihlédnutím k námitkám uplatněným v nepřipustném rozkladu, kde ostatně jeho podatel uvádí, že pokud bude rozklad shledán nepřipustným, pak má být alternativně posouzen jako podnět dle § 149 odst. 5 správního řádu.

Ohledně lhůty pro provedení přezkumného řízení ve věci závazného stanoviska, které je toliko podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu, uvádím, že vzhledem k tomu, že takové závazné stanovisko není rozhodnutím a nenabývá právní moci, nepoužijí se na přezkoumávání obsahu závazného stanoviska ustanovení o lhůtách pro zahájení, resp. rozhodnutí v přezkumném řízení (§ 96 odst. 1 a § 97 odst. 2 správního řádu). Lhůta pro přezkum závazného stanoviska v přezkumném řízení, jehož předmětem je závazné stanovisko, je fakticky limitována lhůtou, ve které je možné podat žádost, popř. nařídit obnovu řízení (§ 149 odst. 6, § 100 odst. 2 a 3 správního řádu) ve věci, ve které bylo vydáno rozhodnutí, kterému závazné stanovisko slouží za podklad. K tomu blíže viz závěr č. 71 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu (str. 5). Tento názor zastává rovněž JUDr. Josef Vedral, Ph.D. ve své publikaci Správní řád. Komentář, II. aktualizované a rozšířené vydání, Praha leden 2012, vyd. BOVA Polygon, s. 1162, 1163. Konstatuji, že příslušné rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby sp. zn. ÚMCP 1 135712/2012/VÝS-Hk-2/1601, č.j. ÚMCP1 076750/2013, ze dne 4. 9. 2013 doposud nenabývalo právní moci, neboť stále probíhá odvolací řízení, tudíž předmětná tříletá lhůta pro obnovu řízení (§ 149 odst. 6, § 100 odst. 2 a 3 správního řádu) nepočala běžet. Přezkum závazného stanoviska Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015 tedy lze z hlediska běhu lhůt provést.

Zkoumal jsem proto, zda shromážděné podklady opravňovaly Ministerstvo kultury v přezkoumávaném závazném stanovisku ze dne 2. 2. 2015 dospět k závěru, že ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. je či není z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná realizace A. předmětného záměru demolice stávajících objektů a B. umístění novostavby na jejich místě.

Shledal jsem, že Ministerstvo kultury posuzovalo závazné stanovisko ze dne 24. 6. 2010 podle § 149 odst. 4 správního řádu na základě odvolání Milana Bryndy ze dne 11. 10. 2013, které směřovalo proti územnímu rozhodnutí ze dne 4. 9. 2013, kterému sloužilo za podklad závazné stanovisko ze dne 24. 6. 2010 v rozsahu přípustnosti prací pod bodem B., tj. umístění novostavby.

Na základě posouzení věci jsem dospěl k závěru, že přezkoumávané závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy v té části, kterou bylo změněno z přípustného na nepřipustné závazné stanovisko ze dne 24. 6. 2010 v rozsahu navržených prací pod bodem A., které definují rozsah demolice stávajících objektů č.p. 1601/II, část č.p. 920/II, část č.p. 818/II, v k.ú. Nové Město, dle předložené projektové dokumentace „Nárožní dům Václavské nám. - Opletalova, dokumentace bouracích prací zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010“. Ministerstvo tímto vybočilo z mezí předmětu odvolacího řízení, když tato část pod bodem A. závazného stanoviska ze dne 24. 6. 2010 nesloužila za podklad odvoláním Milana Bryndy napadeného rozhodnutí o umístění novostavby ze dne 4. 9. 2013, nýbrž za podklad pro rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1, oboru výstavby, č.j. UMCP1 124418/2013, sp. zn. S UMCP1/113811/2013/VÝS-OD-2/161,920 ze dne 25. 9. 2010, kterým bylo povoleno vlastníku stavby „odstranění objektů č.p. 1601 a č.p. 920 a objektu bez č.p. Praha 1, Nové Město, v ul. Václavské náměstí 47 a Opletalova 3“ na pozemcích parc. č. 27, 28/4, 29/2, 59 v k.ú. Nové Město, které bylo na základě odvolání České tiskové kanceláře zrušeno rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního a územního plánu, č.j. MHMP 731762/2014, sp. zn. S-MHMP 1606789/2013/SUP/DI/Hn, ze dne 9. 6. 2014. Mám tak za to, že Ministerstvo kultury bylo oprávněno posuzovat a případně následně měnit závazné

stanovisko ze dne 24. 6. 2010 pouze v rozsahu přípustnosti prací pod bodem B. (tj. přípustnost umístění novostavby), a nikoliv v rozsahu prací uvedených pod bodem A. (tj. přípustnost demolice stávajících objektů).

Na základě výše uvedeného mi proto nezbylo než v části II. A) výroku tohoto rozhodnutí přezkoumávané závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015 zrušit ve zkráceném přezkumném řízení pro jeho rozpor s právními předpisy, a to v rozsahu té jeho části, kterou jím bylo z přípustného na nepřípustné změněno závazné stanovisko č.j. MHMP 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010, a to v rozsahu navržených prací uvedených pod bodem A., které definují rozsah demolice stávajících objektů č.p. 1601/II, část č.p. 920/II, část č.p. 818/II, v k.ú. Nové Město, dle předložené projektové dokumentace „Nárožní dům Václavské nám. - Opletalova, dokumentace bouracích prací zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010“.

Dále jsem přezkoumal napadené závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015 v té části, kterou jím bylo z přípustného na nepřípustné změněno závazné stanovisko ze dne 24. 6. 2010, a to v rozsahu navržených prací uvedených pod bodem B., které zajišťují umístění novostavby komerčně administrativního centra na místě demolovaných objektů v rozsahu předložené projektové dokumentace (DUR) „Nárožní dům Václavské náměstí - Opletalova, architektonická studie k územnímu rozhodnutí, varianta duben 2010“ zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010“.

Shledal jsem, že Ministerstvo kultury opřelo svůj závěr o nepřípustnosti záměru umístění předmětné novostavby o hodnotící závěry uvedené v odborném vyjádření NPÚ HMP ze dne 1. 2. 2010, dále v odborných vyjádřeních NPÚ GŘ ze dne 27. 6. 2014 a 18. 9. 2014 a rovněž v rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno závazné stanovisko ze dne 24. 6. 2010 a věc vrácena MHMP k novému projednání. Konstatuji, že v těchto podkladech uvedené důvody nepřípustnosti umístění novostavby lze shrnout do těchto základních okruhů:

1) Stávající objekty, včetně dvorní části kulturní památky hotel Jalta, na jejichž místě má být umístěna novostavba, je nutno zachovat neboť jsou památkově hodnotné, nachází se v pražské památkové rezervaci a jejich stavebně technický stav nevyžaduje jejich odstranění, - tj., že z nepřijatelnosti demolice stávajícího domu čp. 1601/II vyplývá nepřijatelnost novostavby na jeho místě. K tomu uvádím, že otázka odstranění stávajících objektů (a tedy jejich památkových hodnot) není předmětem řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o umístění novostavby ze dne 4. 9. 2013, nýbrž předmětem řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí ze dne 25. 9. 2013, kterým bylo povoleno odstranění stávajících objektů. Tyto důvody tedy nelze akceptovat, neboť nejsou a nemohou být předmětem tohoto odvolacího řízení ve věci odvolání Milana Bryndy, na jehož základě bylo dle § 149 odst. 4 správního řádu vydáno nyní přezkoumávané závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015.

2) Závazné stanovisko ze dne 24. 6. 2010 neobsahuje řádné vypořádání argumentace obsažené v odborném vyjádření NPÚ HMP ze dne 1. 2. 2010. Toto bylo hlavním důvodem pro vydání rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 323/2011 OPP a rovněž nyní přezkoumávaného závazného stanoviska Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015. K tomu uvádím, že převážná část argumentace NPÚ HMP v tomto vyjádření (a rovněž v následných vyjádřeních NPÚ GŘ ze dne 27. 6. 2014 a 18. 9. 2014) se zabývá důvody, které svědčí o nepřípustnosti odstranění stávajících objektů z důvodu jejich památkových hodnot, dobrého stavebně technického stavu a umístění v pražské památkové rezervaci. K tomu opět uvádím, že otázky odstranění stávajících objektů, včetně dvorní části kulturní památky hotel Jalta (a jejich památkových hodnot) nejsou předmětem tohoto řízení.

Relevantními otázkami v tomto řízení, které se týká umístění novostavby, jsou zejména otázky objemu a výšky zamýšlené novostavby. I v tomto směru NPÚ HMP vyjádřil námitky vůči předloženému projektu, že novostavba je nevhodně hmotově převýšena ve své dvorní části, která monoliticky vyplňuje původní volné dvorní prostory, mění hmotové uspořádání uliční fronty Václavského náměstí, včetně novotvaru vestavby převýšeného věžového nároží a narušuje tak jeho urbanistické dlouhodobé koncepce a historické architektonické vědomí klasického stavebního řádu místa provázaného ve všech dálkových pohledech. K tomu uvádím, že vyjádření NPÚ HMP ze dne 1. 2. 2010 reaguje na předchozí předimenzovaný projekt, který byl však následně v dubnu 2010 výrazně upraven, a to zejména co do jeho hmoty a výšky, což je podrobně popsáno v závazném stanovisku ze dne 24. 6. 2010, cit.: „Sbor expertů shledal tehdy předložený (předchozí) návrh nepřijatelným s tím, že novostavba dostatečně nenahrazuje svou kvalitou stávající stavbu na nároží obou ulic, vytváří v horní části Václavského náměstí novou dominantu a příliš zdůrazňuje novou příčnou osu v horní části Václavského náměstí. Projekt (jak je uvedeno výše) prošel od svého prvního podání řadou zásadních změn a úprav. Vývoj projektu podrobně dokládá projektová dokumentace a v ni zachycené vývojové fáze projektu. V poslední posuzované podobě je předkládáno již významně hmotově redukované řešení, které na základě doporučení NPÚ i MHMP OKP snížilo absolutní výšku objektu, jeho podlažnost i akcentovanou nárožní část. Redukce nárožní části, stejně jako redukce ustoupených podlaží a výšek dvorních částí (doporučovaných i renomovaným historikem architektury Zdeňkem Lukešem) přispěla ve finální podobě k tomu, že realizací projektu prokazatelně nedojde k narušení hmotové a objemové skladby daného prostoru Václavského náměstí i v jeho širší návaznosti na ostatní okolní budovy. Z dálkových pohledů by se projekt neměl nijak výrazně uplatňovat, protože jeho absolutní výška nekonkuruje ostatním prostorovým dominantám. MHMP OKP byla stanovena podmínka předložit v dalších rozpracovaných variantách řešení fasády při zachování výšky hlavní římsy nároží 28 m a výšky hřebene 31,7 m.“

Dospěl jsem proto k závěru, že námitky NPÚ HMP vůči výšce a objemu hmoty novostavby byly v závazném stanovisku ze dne 24. 6. 2010 řádně vypořádány, přičemž dle hodnoceného projektu má mít novostavba i výšky hlavní římsy nároží 28m a výšky hřebene 31,7m, což v zásadě výškově odpovídá sousedním objektům, např. objektu hotelu Jalta. Proto již v případě takto upraveného projektu nelze hovořit o výrazném převýšení novostavby a její nepřiměřené výškové dominanci v blízkých i dálkových pohledech. Dodávám, že vyjádření NPÚ GŘ ze dne 27. 6. 2014 a 18. 9. 2014 nepřinesla oproti výše vypořádaným argumentům NPÚ HMP ve věci výšky a objemu navrhované novostavby žádné nové konkrétní argumenty a v tomto směru je v nich opakována již řádně vypořádaná argumentace NPÚ HMP.

3) Konečně je pak v odborném vyjádření NPÚ HMP ze dne 1. 2. 2010 namítáno, s odkazem na závěry Památkové rady NPÚ HMP (obdobně pak i ve vyjádřeních NPÚ GŘ ze dne 27. 6. 2014 a 18. 9. 2014), že „Výraz a struktura fasády se svými prvky je ve velkém kontrastu s okolními objekty. Návrh upozadňuje fasádu hotelu Jalta“. K tomu uvádím, že námitky vůči nevhodnosti a necitlivosti podoby ztvárnění fasády (pláště) navrhované novostavby byly vypořádány v podmínkách závazného stanoviska ze dne 24. 6. 2010 následovně, cit.:

„Řešení fasád (tektonika, měřítko, materiálová skladba, profilace, zdobnost) bude rozpracováno v dalších variantách při zachování výšky hlavní římsy nároží 28 m a výšky hřebene 31,7 m a bude předloženo MHMP OKP k posouzení v dalším stupni projektové dokumentace (DSP).“ ... „Součástí dalšího stupně projektové dokumentace (DSP) budou vizualizace fasád objektu zasazené do prostředí okolních staveb tak, aby byl zřejmý dopad a návaznost objektu na sousední domy, resp. i na celek Václavského náměstí.“ ... „Součástí

dalšího stupně projektové dokumentace (DSP) budou i zákresy do fotografií z tradičních dálkových pohledů (Petřín, rampa Pražského hradu, Letná, rampa Národního muzea atd.), které prokážou, že hmota objektu působí sourodě s okolní střešní krajinou a v rámci panoramatických pohledů není nadměrně pohledově exponovaná.“ ... „Součástí návrhu detailního řešení fasád objektu v dalším stupni projektové dokumentace (DSP) bude rovněž návrh řešení typu, způsobu, intenzity a barevnosti osvětlení objektu v nočním režimu.“

Výše citované podmínky závazného stanoviska ze dne 24. 6. 2010 pak byly objasněny i v jeho odůvodnění takto, cit.: „Navrhované pojetí fasády nelze v této fázi projektu - DUR považovat za definitivní, spíše za koncepční. Proto MHMP OKP uložil podmínku, ve které požaduje v dalším stupni DSP předložit detailní variantní řešení fasád tak, aby byl potlačen dominantní a kontrastní efekt daného objektu směrem k jeho výrazové komplementárnosti a návaznosti k sousedním objektům (nikoli dominanci na jejich úkor). Finální řešení musí být z hlediska památkové péče sice dostatečně solitérní a svébytnou architekturou. Na druhé straně však musí být i neutrální a nekontrastní vůči navazující zástavbě vysoké úrovně. To má prokázat rovněž v podmínkách závazného stanoviska uložené doložení vizualizace objektu a zákresů do dálkových pohledů, evokujícímu tradiční řešení formou okenních výplní. ... MHMP OKP byla stanovena podmínka předložit v dalších rozpracovaných variantách řešení fasády při zachování výšky hlavní římsy nároží 28 m a výšky hřebene 31,7 m, a to zejména tektonika, měřítko, materiálová skladba, profilace, zdobnost.“

V této souvislosti proto konstatuji, že výsledná podoba ztvárnění fasády (pláště) navrhované novostavby bude teprve předmětem navazujícího stavebního řízení. Ostatně předmětem řízení o umístění stavby je vedle umístění stavby na pozemku toliko hmota a výška navrhované stavby a nikoliv struktura, členění, materiál, barevnost fasády včetně velikosti a tvaru stavebních otvorů (okna, dveře, apod.).

Dospěl jsem proto k závěru, že veškeré námitky vůči tvrzené nevhodnosti a necitlivosti podoby ztvárnění fasády (pláště) navrhované novostavby jsou nyní v rámci řízení o umístění stavby zcela bezpředmětné, resp. předčasné.

Na základě výše popsaných důvodů jsem dospěl k závěru, že přezkoumávané závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a proto mi nezbylo než v části II. B) výroku tohoto rozhodnutí přezkoumávané závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015 změnit ve zkráceném přezkumném řízení pro jeho rozpor s právními předpisy, a to tak, že tak, že se jím podle § 149 odst. 4 správního řádu potvrzuje závazné stanovisko č.j. MHMP 851826/2009 ze dne 24. 6. 2010, a to v rozsahu navržených prací uvedených pod bodem B., které zajišťují umístění novostavby komerčně administrativního centra na místě demolovaných objektů v rozsahu předložené projektové dokumentace (DUR) „Nárožní dům Václavské náměstí - Opletalova, architektonická studie k územnímu rozhodnutí, varianta duben 2010“ zpracované Chapman Taylor International Services, s.r.o., v 04/2010“.

Mám tak za to, že výše uvedené skutečnosti svědčí o tom, že byly vyvráceny veškeré důvody, na základě kterých Ministerstvo kultury přezkoumávaným závazným stanoviskem ze dne 2. 2. 2015 změnilo z přípustného na nepřípustné závazné stanovisko MHMP OKP ze dne 24. 6. 2010, což lze shrnout takto:

1) Odstranění stávajících objektů (včetně dvorní části kulturní památky hotel Jalta) a jejich památková hodnota není předmětem tohoto řízení o umístění stavby, v rámci kterého bylo podáno projednávané odvolání Milana Bryndy, nýbrž je předmětem odlišného

samostatného řízení o povolení odstranění těchto objektů. Tyto otázky proto nebylo možno řešit v nyní přezkoumávaném závazném stanovisku Ministerstva kultury ze dne 2. 2. 2015.

2) Hmota a výška předmětné novostavby je podle upravené verze projektu hodnocené v závazném stanovisku ze dne 24. 6. 2010 již v souladu se zájmy státní památkové péče tak, jak je podrobně konstatováno výše, k čemuž však Ministerstvo kultury v závazném stanovisku ze dne 2. 2. 2015 v rozporu s § 50 odst. 4 správního řádu nepřihlédlo a v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu v tomto směru v jeho odůvodnění neuvedlo své vlastní řádně odůvodněné hodnotící závěry, když se zaměřilo zejména na otázky týkající se odstranění stávajících objektů.

3) Výsledná podoba ztvárnění fasády (pláště) navrhované novostavby není předmětem tohoto řízení o umístění stavby s tím, že bude předmětem navazujícího stavebního řízení.

Závěrem uvádím, proč nelze podat proti tomuto rozhodnutí rozklad. V souladu se závěrem č. 122 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 22. 3. 2013 (viz <http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboruministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>) přezkumné řízení, které se vede o závazném stanovisku, nelze považovat za správní řízení podle části druhé a třetí správního řádu, ale za postup podle části čtvrté správního řádu s tím, že ustanovení o přezkumném řízení se aplikují přiměřeně. Pokud se závazné stanovisko, které je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí, a nikoli samotným rozhodnutím, ruší nebo mění, správní orgán o tom vydává rozhodnutí. Forma rozhodnutí je pouze propůjčena postupu, který probíhá podle části čtvrté správního řádu. Samotný fakt, že se při postupu podle části čtvrté vydává rozhodnutí, nečiní z postupu podle části čtvrté správního řízení podle části druhé a třetí správního řádu. Přezkumné řízení o závazném stanovisku je řízením bez účastníků (podobně jako „řízení“, v němž se přezkoumávají na základě § 156 odst. 2 správního řádu jiné úkony správních orgánů). Podle § 95 odst. 4 správního řádu jsou účastníky přezkumného řízení účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci. Závazné stanovisko se však nevydává ve správním řízení, které by mělo účastníky, ale podle ustanovení části čtvrté správního řádu. S ohledem na výše uvedené dospěl poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu k závěru, že proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je ve všech svých výrokových částech konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Mgr. Daniel Herman, v. r.
ministr kultury

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek, v. r.

Václavské náměstí 19, a.s., Mostecká 12/49, 118 00 Praha 1
Na vědomí obdrží: Ministerstvo kultury, OPP/P, zde
Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavebního řádu, Mariánské nám. 2, 111 21 Praha 1
Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče, Mariánské nám. 2, 111 21 Praha 1
Úřad městské části Praha 1, odbor výstavby, Vodičkova 18, 115 68 Praha 1
Národní památkový ústav, generální ředitelství, Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1
Národní památkový ústav, ú.o.p. v hl. m. Praze, Na Perštýně 12/356, 110 00 Praha 1
JUDr. Petr Kužvart, advokát, Za Zelenou liškou 967/2b, 140 00 Praha 4